

เรื่อง มัลย์ ชูพินิจ

รายละเอียด

มัลย์ ชูพินิจ เกิดเมื่อวันที่ 25 เมษายน 2449 ที่บ้านริมฝั่งแม่น้ำปิง ตำบลคลองสวนหมาก (ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็นตำบลนครชุม) อำเภอเมืองกำแพงเพชร บิดา-มารดา คือ นายสอน และนางระเบียบ ชูพินิจ ประวัติของตระกูลชูพินิจนี้ นางชนิษฐา ณ บางช้าง บุตรสาวของครุมาลัย ชูพินิจ เล่าว่า “ เป็นตระกูลที่สืบต่อมาจากตระกูลบางช้าง ” ซึ่งนิยมรับราชการสืบต่อกันมาจนกระทั่งถึงชั้นของครุมาลัย ชูพินิจ และได้ย้ายมารับราชการที่จังหวัดกำแพงเพชร ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวมารดาของ ครุมาลัย ชูพินิจ ไม่ได้รับราชการ แต่ประกอบอาชีพค้าไม้สักและไม่กระยาเลยซึ่งเป็นทรัพยากรสำคัญของจังหวัดกำแพงเพชร ครุมาลัย ชูพินิจ ใช้ชีวิตในวัยเด็กอยู่ที่ตำบลคลองสวนหมาก ได้รับการศึกษาขั้นต้นที่วัดพระบรมธาตุซึ่งอยู่ใกล้บ้าน แล้วย้ายไปเรียนที่โรงเรียนประจำจังหวัดกำแพงเพชร จนอายุ 10 ปี จึงเดินทางไปศึกษาที่กรุงเทพฯ ใน พ.ศ. 2459 โดยพักที่บ้านญาติเข้าเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่โรงเรียนบพิตรพิมุข เรียนจบ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใน พ.ศ. 2464 ต่อมาได้เข้าเรียนวิชาครูที่โรงเรียนวิชาครู ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าอาชีพที่ไม่มีความก้าวหน้าในสมัยนั้น เพราะเห็นว่าวิชาครูเป็นวิชาที่เรียนได้โดยไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียน ทั้งนี้เนื่องจากฐานะทางบ้านในขณะนั้นอยู่ในภาวะที่ขาดแคลนมาก การค้าไม้ของบิดามารดาประสบกับการขาดทุนจากความตกต่ำของตลาดไม้ใน พ.ศ. 2463 ในฐานะที่เป็นลูกคนโตและได้มีโอกาสเข้ามาศึกษาต่อในกรุงเทพฯ จึงได้รับผลกระทบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ต้องยอมรับ และต่อสู้กับความจำเป็นนั้นอย่างสุขุมรอบคอบ ได้เข้าพักอาศัยอยู่กับพระมหาอำมาตยาธิบดี เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย ที่ตำบลยศเส จนสำเร็จการศึกษา เมื่อสำเร็จการศึกษาประโยคครูประถมจากโรงเรียนวัดบวรนิเวศ เมื่อ พ.ศ. 2465 ได้เข้าเรียนวิชาสามัญระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 ที่โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย และสำเร็จมัธยมศึกษาปีที่ 8 เมื่อ พ.ศ. 2467 ในขณะที่เรียนอยู่โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ได้ใช้เวลาตอนกลางวันเรียนกวดวิชาภาษาอังกฤษที่โรงเรียนเทพศิรินทร์ด้วย ครุมาลัย ชูพินิจ เริ่มอาชีพที่โรงเรียนวัดสระเกศ เมื่อ พ.ศ. 2467 โดยสอนอยู่ที่ “ศรียาภัย” รับราชการได้เพียง 2 ปี ก็ลาออกเพราะชีวิตการทำงานในอาชีพครูต้องปฏิบัติตามกรอบและระเบียบซึ่งไม่ตรงกับความรู้สึกของท่าน เนื่องจากขณะนั้นอยู่ในวัยรุ่นต้องการใช้ชีวิตที่เป็นอิสระ การท่องเที่ยวผจญภัยการเป็นตัวของตัวเองถึงจะยากลำบากก็ตาม เมื่อลาออกจากอาชีพครู ได้เข้าทำงานด้านหนังสือพิมพ์ในหน้าที่บรรณาธิการซึ่งประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ครั้ง นั้นทำให้มีโอกาสเริ่มงานอาชีพนักประพันธ์

ประวัติการทำงานมีดังนี้

พ.ศ. 2469 ทำหนังสือ “ไทยใต้” ที่จังหวัดสงขลา ตามคำชักชวนของนายบุญทอง เลขะกุล ซึ่งเป็นเพื่อนคนหนึ่ง พ.ศ. 2470 เดินทางกลับกรุงเทพฯ ตามคำชักชวนของนายกุหลาบ สายประดิษฐ์ เข้าทำงานที่หนังสือพิมพ์รายวัน “บางกอกการเมือง” รับผิดชอบงานในแผนกสารคดี

พ.ศ. 2471 ร่วมก่อตั้ง “หนังสือพิมพ์สุภาพบุรุษ” มีตำแหน่งเป็นผู้ช่วยบรรณาธิการ นับเป็นงานที่ประสบความสำเร็จ มียอดขายถึง 4,000 ฉบับ พ.ศ. 2473 ร่วมกันทำหนังสือพิมพ์ใหม่รายวัน มีตำแหน่งเป็นหัวหน้าแผนกสารคดีและบันเทิง ได้รับเงินเดือนขั้นหลังสุดที่ได้รับก่อนลาออกจากครู ทำได้ 1 ปี คณะผู้จัดทำลาออกทั้งคณะ เพราะถูกบีบบังคับจากนายทุนผู้ดำเนินการในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง พ.ศ. 2475 ร่วมดำเนินงานจัดทำหนังสือพิมพ์ ประชาชาติมีตำแหน่งเป็นหัวหน้าแผนกสารคดีและบันเทิงคดี ต่อมาได้เลื่อนเป็นผู้ช่วยบรรณาธิการ และบรรณาธิการ การทำงานด้านหนังสือพิมพ์นี้ ครูมาลัย ชูพินิจ ถือว่าเป็นมหาวิทยาลัยในการทำหนังสือพิมพ์ที่เดียว ทำงานอยู่ 7 ปี จึงลาออก ด้วยเหตุผลทางการเมือง เมื่อ พ.ศ.2480

พ.ศ. 2480 ไปทำไร่ถั่วเหลือง ที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

พ.ศ. 2481 รวบรวมพรรคพวกตั้งบริษัทจำกัด “ไทยวิวัฒน์” (ต่อมาเป็นบริษัท อักษรนิติ) ออกหนังสือพิมพ์ฉบับ پای “ประชามิตร” รายวัน ตำแหน่งผู้ช่วยบรรณาธิการ และหนังสือพิมพ์ “สุภาพบุรุษ” ฉบับเช้า ตำแหน่งบรรณาธิการ จนถึงพ.ศ. 2486 จึงลาออกเพราะสุขภาพไม่ดี และขณะนั้นประเทศไทยอยู่ในภาวะสงคราม

พ.ศ. 2486 ไปทำสวนมะพร้าวที่อำเภอวังด้ง จังหวัดชุมพร เป็นเวลา 1 ปี พ.ศ. 2488 ร่วมกับคุณอารีย์ ลีวีระ ก่อตั้งบริษัทไทยพณิชยการ จำกัด จัดทำหนังสือรายวันสยามนิกร “พิมพ์ไทย” “สยามสมัย” ตำแหน่งที่ปรึกษาของหนังสือพิมพ์ไทยและเป็นนักเขียนประจำของบริษัท ไทยพณิชยการ จำกัด ทำงานอยู่นานถึง 17 ปีจากประวัติศาสตร์การทำงานหนังสือพิมพ์ของครูมาลัย ชูพินิจ จะเห็นลักษณะเด่นประการหนึ่งคือ ท่านจะทำงานอยู่ในกลุ่มนักหนังสือพิมพ์หนุ่มที่ขอริเริ่มก่อตั้งหนังสือพิมพ์ขึ้นมาใหม่ โดยอาศัยทุนจากเจ้าของสำนักพิมพ์ด้วย เหตุนี้หนังสือพิมพ์กลุ่มนี้จึงต้อง “ตบเท้าออก” เนื่องจากมีความขัดแย้งทางนโยบายกับเจ้าของทุนอยู่เสมอ การริเริ่มออกหนังสือพิมพ์ฉบับใหม่ขึ้นมาสู่ตลาดหนังสือ การลาออกจากความขัดแย้งกับนายทุน เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะนิสัยของครูมาลัย ชูพินิจ ได้อย่างชัดเจนว่าท่านเป็นบุคคลที่มีความคิดริเริ่ม มีความมานะ ความเชื่อมั่นในตนเอง และกล้าเสี่ยง กล้าทุ่มเทชีวิตจิตใจให้กับการทำงานที่ทำโดยไม่หวังกลัวต่อความล้มเหลว แม้ล้มและลุกซ้ำแล้วซ้ำเล่าหลายครั้ง ก็ไม่มีความย่อท้อ และไม่ยอมอ่อนข้อให้กับนายทุนในสิ่งที่เห็นว่าไม่สมควร ซึ่งแสดงถึงความมีจรรยาบรรณของนักหนังสือพิมพ์ และความอิสระในการทำงาน ที่ไม่ยอมอยู่ใต้อาณัติของผู้มีเงิน แต่ปราศจากอุดมการณ์ซึ่งท่านได้ถ่ายทอดประสบการณ์ชีวิตไว้ในวรรณกรรมเรื่องทุ่งมหาธาตของท่านไว้ “ชีวิตมีค่าอะไร ถ้ามันจะราบรินไปเสียทุกอย่าง ปราศจากอุปสรรคที่จะดิ้นรน ปราศจากอันตรายที่จะต่อสู้ และปราศจากผู้ที่จจะร่วมรับความสุข ความภาคภูมิใจเพราะชัยชนะที่เราได้รับมา”

ด้านอาชีพนักประพันธ์ ซึ่งแยกไม่ค่อยออกกับงานหนังสือพิมพ์ ครูมาลัย ชูพินิจ เริ่มสนใจงานประพันธ์อย่างจริงจังขณะเป็นครูสอนอยู่ที่โรงเรียนวัดสระเกศ ระหว่าง พ.ศ. 2467-2468 โดยใช้เวลาวางจากการสอนเขียนเรื่องสั้นส่งไปลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์รายวันและรายสัปดาห์ที่เผยแพร่ในขณะนั้นจนกระทั่งมาประกอบอาชีพนักประพันธ์โดยตรง ครูมาลัย ชูพินิจ มีผลงานเขียนทั้งประเภทเขียน ประเภทบันเทิงคดีและสารคดี

จำนวนมากกว่า 2,500 เรื่อง บางเรื่องออกอากาศทางวิทยุติดต่อกันถึง 5 ปี คือเรื่อง “ล่องไพร” ที่ส่วนหนึ่งของเรื่องใช้ฉากในจังหวัดกำแพงเพชร

ชีวิตครูมาลัย ชูพินิจ เป็นวิถีชีวิตการทำงานอย่างแท้จริง และได้เคยกล่าวถึงตัวเองไว้ว่า “ นักเขียนเล็กๆ คนหนึ่ง ซึ่งทั้งเนื้อทั้งตัวมีสมบัติติดกายอยู่ชิ้นเดียว คืองาน 12 ถึง 18 ชั่วโมง ในหนึ่งวัน 7 วัน ในหนึ่งสัปดาห์ และ 52 สัปดาห์ ในหนึ่งปี ทำนองเดียวกับข้าพเจ้าเริ่มต้นเมื่อ 20 ปีมาแล้ว” ประสบการณ์การทำงานและการต่อสู้ชีวิตด้วยความอดทนเข้มแข็ง และเปี่ยมไปด้วยอุดมการณ์ของครูมาลัย ชูพินิจ มักแสดงออกในงานเขียนเสมอ เช่น “ชีวิตคือการต่อสู้ชีวิตที่มีคุณค่าคือชีวิตที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมซึ่งถือเป็นหลักในการครองชีวิตของนักประพันธ์ผู้นี้

ครูมาลัย ชูพินิจ ใช้นามปากกาในการเขียนหนังสือเป็นจำนวนมาก ตามประเภทของงานเขียน ได้แก่ สมิงกะห่อง และแบตตลิ่งกรอบ (นำ ม.ชูพินิจแม่อนงค์ เไรไร ผุสดี อาตมา ลดาร์ภักษ์ นายดอกไม้ น้อย อินทนนท์ หนองหนังสือ เรียมเอง อุมา นายฉันทนา จิตรตา ฮ.ฮ.ส.ก.ก.ก.จ.จ.จ.น.น.น.ส.ส.ส. นอกจากนี้ผลงานด้านการประพันธ์แล้วครูมาลัย ชูพินิจ ยังมีผลงานที่อุทิศตนเพื่อประโยชน์แก่สังคมโดยให้ความสนใจงานด้านการศึกษา และงานเกี่ยวกับเยาวชนการปฏิบัติเพื่อสังคม ดังนี้

- กรรมการในคณะกรรมการฝ่าย Mass Communication ของคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ
- กรรมการบริหารมูลนิธิช่วยนักเรียนที่ขาดแคลนในพระบรมราชินูปถัมภ์
- กรรมการมูลนิธิราชประชาสมาสัย
- กรรมการสภาสังคมสงเคราะห์ ในพระบรมราชินูปถัมภ์
- ที่ปรึกษาสภาสตรีแห่งชาติ ในพระบรมราชินูปถัมภ์
- กรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า
- อุปนายกสมาคมภาษาและหนังสือ
- อุปนายกสมาคมหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย การดำรงชีวิตในครอบครัว ครูมาลัย ชูพินิจ สมรสกับนางสงวนจันทร์สิงห์ เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2479 มีบุตรธิดา 5 คน คือ นายสุคต ชูพินิจ นายกิตติ ชูพินิจนาง ขนิษฐา ณ บางช้าง นางโสมนัส นครจรรพงค์ และนางสาวสมาพร ชูพินิจ ครอบครัวครูมาลัย ชูพินิจ เป็นครอบครัวแบบไทยแท้ คือพ่อบ้านเป็นผู้รับผิดชอบด้านการเงิน ส่วนความเป็นอยู่ของคนในครอบครัวเป็นหน้าที่ของภรรยา ซึ่งมีได้ทำงานนอกบ้านนอกจากนั้นด้วยความเป็นผู้ที่มีความเอื้อเฟื้อจึงมีบุคคลอื่นอาทิ ญาติ ผู้รู้จักพักอาศัยอยู่ทั้งครอบครัว จึงเป็นภาระหน้าที่ของครูมาลัย ชูพินิจ ที่ต้องดูแลเรื่องการใช้จ่าย ในบั้นปลายชีวิตของครูมาลัย ชูพินิจ ประสบความสำเร็จในชีวิตที่เป็นที่ยอมรับของสังคมเป็นอย่างมาก ประมวลได้ดังนี้ พ.ศ. 2502 ได้รับการแต่งตั้ง เป็นสมาชิกสภาข้าราชการราษฎร

พ.ศ. 2505 รับพระราชทานปริญญาบัตร วารสารดุสิตบัณฑิตกิตติมศักดิ์ จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในด้านการต่างประเทศ ได้รับเชิญไปปฏิบัติงานในต่างประเทศหลายครั้ง คือ

- ได้รับเชิญจากรัฐบาลเยอรมันตะวันตก ไปสั่ง- เกตสถานการณ์ ในนครเบอร์ลินและเยอรมันตะวันตก พ.

ศ. 2502

- ได้รับเชิญไปประชุม APACL (องค์การต่อต้านคอมมิวนิสต์) ครั้งที่ 5 ที่นครเซอูล ประเทศเกาหลี ประเทศเกาหลีใต้

- ได้รับเชิญจากรัฐบาลไต้หวัน ให้ไปสั่งเกตการณ์ ณ เกาะคีมอย (QUEMOR)

- ได้รับเชิญไปประชุม APACL ครั้งที่ 6 ณ กรุงไทเป และดูงานไต้หวัน เมื่อพ.ศ. 2503

- ได้รับการแต่งตั้งรวมคณะผู้แทนไทยไปร่วมสัมมนาขององค์การซีโต้ ณ เมืองลอสฮอว์ ประเทศปาากีสถาน

- ได้รับเชิญจากเยอรมันไปสั่งเกตสถานการณ์เบอร์ลิน เยอรมันตะวันตก พร้อมทั้งรับเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนาง- เจ้าพระบรมราชินีนาถ

ระหว่างกันเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2504

- ได้รับเชิญจากรัฐบาลญี่ปุ่น เพื่อสั่ง- เกตการณ์เศรษฐกิจ ศึกษาวัฒนธรรม และเพื่อความเข้าใจอันดี

ระหว่างกันเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2504

- ได้รับเชิญจากสมาคมการประพันธ์ฟิลิปปินส์ ให้ไปประชุมที่บาเกียว

- ได้รับเชิญจากบริษัทการบิน SWISS AIR และรัฐบาลสวิตเซอร์แลนด์

ครูมัลย์ ชูพินิจ เป็นบุคคลที่ถือว่าเป็นเพชรน้ำหนึ่งของจังหวัดกำแพงเพชร ที่สร้างชื่อเสียงให้กับท้องถิ่น มีบทบาทในวรรณกรรมเป็นอย่างมาก ทุกคนเรียกว่าท่านเป็น “ครู” เป็นนักเขียนผู้ผ่านการสู้ในสนามชีวิต ทั้งอาชีพครูนักประพันธ์ และนักหนังสือพิมพ์ที่ต้องทำงานหนักมาตลอด ตั้งแต่งานหนังสือพิมพ์ฉบับแรก คือ “ไทยใต้” เมื่อพ.ศ.2463 เรื่อยมาจนถึง พ.ศ. 2489 ต้องรับผิดชอบงานที่ปรึกษาไทยพณิชยการ จำกัด ซึ่งออกหนังสือพิมพ์หลายฉบับ อาทิ พิมพ์ไทย สยามนิกร สยามสมัย กระดังทอง เพื่อนบ้าน ฯลฯ ตลอดจนเสียสละเวลาเพื่องานสังคมสงเคราะห์โดยไม่คำนึงถึงสุขภาพของตน จึงทำให้สุขภาพทรุดโทรมมาก ต่อมาเข้ารับรักษาตัวที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ จากการตรวจสอบ ของแพทย์ พบว่า เป็นโรคมะเร็งในปอดขั้นรุนแรง และถึงแก่กรรม ณ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ. 2506 รวมอายุได้ 57 ปี เป็นความภูมิใจของชาวกำแพงเพชร ที่ครูมัลย์ ชูพินิจ ได้รจนารื่องราวของกำแพงเพชรไว้อย่างงดงามในวรรณกรรมชื่อ พุ่มมหาราช...

คำสำคัญ : บุคคลสำคัญ

ที่มา : https://th.wikipedia.org/wiki/มัลย์_ชูพินิจ

รวบรวมและจัดทำข้อมูล : กาญจนา จันทร์สิงห์

วันที่ : 2018-02-13

https://arit.kpru.ac.th/ap2/local/?nu=pages&page_id=127&code_db=610003&code_type=01

The Office Of Academic Resource Information And Technology